

er fremrykkede investeringer. Det er altså ikke noget, der er tabt i forbindelse med job, det er jo noget, der er kommet goder ud af.

Vi betaler for investeringer. Vi betaler 0,5 mia. kr. for, at ældre, der har det laveste niveau i virkeligheden, kan få det lidt bedre i dagligdagen. Og vi betaler for uddannelse af folk, der er i job og ikke er i job, hvis de er korttidsuddannede. Det er det, vi betaler for.

Så er der nogle penge, som husholdningerne får lov at beholde selv, fordi det som udgangspunkt ikke er statens penge det, som den enkelte borger tjener. Så der er ikke tale om, at vi bruger andre end det, jeg har defineret som emneområder her. Hvad de private husholdninger vil, det må de selv om.

Hvorfor er man så bange for, at den enkelte danske familie kan få lov at bestemme lidt mere selv? Det synes jeg er en særskilt gevinst, der er ved denne forårspakke, at der bliver lidt større råderum.

Kl. 13.00

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg skal følge op på hr. Lars Barfoeds linje og stille mit spørgsmål til hr. Nicolai Wammen. Jeg vil gerne spørge hr. Nicolai Wammen, om hr. Nicolai Wammen kan bekræfte, at man for 8 mia. kr. kunne ansætte 25.000 ekstra i den offentlige sektor, 25.000 ekstra mennesker til at varetage velfærdsydelse i samfundet, altså til forbedringer af folkeskoler, til flere pædagoger i daginstitutionerne, til bedre rengøring, til mere hjemmehjælp og den slags, og at det altså på den måde ville være en langt bedre investering end at bruge 8 mia. kr. og alene få 5.000 arbejdspladser ud af det.

Jeg skal desuden spørge, om Socialdemokraterne ville være med på at anvende pengene på den måde, såfremt vi kommer af med denne her regering ved det kommende valg. Desuden vil jeg spørge, om Socialdemokraterne ville være med til, at de, der er på overførselsindkomst, også får noget ud af det her. Det er jo sådan, at regeringen har valgt at udelukke pensionister, førtidspensionister, SU-modtagere osv. fra denne her forbrugsfest. Vil Socialdemokraterne være med til at lægge en anden linje?

(Kort bemærkning).

Nicolai Wammen (S):

Jeg kan bekræfte, at Socialdemokratiet gerne vil være med til at lægge en anden linje end den, regeringen har lagt op til.

Vi synes, det er dybt utilfredsstillende, at regeringen nu giver skattelettelser til den del af befolkningen, der har de højeste lønninger, mens de, med de laveste lønninger skal betale gildet. Vi synes, at en skattereform skal være en, hvor man nedsætter skatten på arbejdsindkomst, sådan at vi kan få folk i arbejde. Det er også en del af den jobplan, som Socialdemokratiet har lagt frem, og som vil kunne skaffe 15.000 flere i arbejde.

Det, vi jo desværre har set, er en regering, hvorom man i dag må sige, når man skærer ind til benet, at den bruger 9,5 mia. kr. på at skaffe 6.000 job, efter at den har tabt op mod 50.000 job. Det er mildest talt ikke imponerende.

Derfor er jeg meget enig med fru Rosenkrantz-Theil i, at der er behov for en ny kurs. Der er behov for en regering, der ikke bare snakker om at gøre noget ved ledigheden, men som rent faktisk gør noget ved ledigheden, sådan at vi også kan få de mange mennesker, der er på overførselsindkomster, og som gerne vil og på alle måder kan bidrage på arbejdsmarkedet, ind på arbejdsmarkedet, og sådan at vi også kan sørge for, at vores pensionister får en bedre løsning end den, regeringen og Dansk Folkeparti har aftalt.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KD):

Finansministeren fik det for lidt siden til at lyde, som om danskerne generelt stort set ikke har nogen penge til hverken det ene eller det andet og slet ikke til forbrug. Det siger han helt generelt, og derfor vil jeg lidt uafhængigt af diskussionen om forårspakken og målet med den spørge finansministeren, om det er regeringens sådan helt generelle opfattelse, at danskerne lider under mangel på forbrugsmuligheder og manglende købekraft i det hele taget.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg mener ikke, at de generelt mangler forbrugsmuligheder, men jeg ser det ikke som et mål at begrænse deres forbrugsmuligheder, som man gjorde i 1998, da man vedtog pinsepakken. Jeg mener i virkeligheden, det er et mål også at forbedre. Det ligger vel i de fleste menneskers hjer-